

meg, ami egy katonának
 az ostromból: semmi, az ernyedés (egy föllélegző
 városban), a túl könnyű alkar, mellyel
 tapadsz a medence pereméhez, a gőzbe vont
 sakktáblák, a helybéliek fesztelen szövegelése, a kora este, a lámpák
 párájától s a párába vesző hótól
 gomolygó udvara. a szaunában egy napról
 napra küzdő atléta fekvőtámaszozik, mert „*az ekkora meleg
 jobban égeti*”

a zsírt”. melyből rajtam
 akkorra már bántott, hogy sok volt. miatta egyre
 inkább – a leghőbb emlék, ama feszes,
 fiúsra nyírt, szőkeségéhez tengerszíndresszes nő. aki újra
 és újra (szintén) egyedül, s aki napok után maga már erősebben vonzott
 oda, mint bármi, a sistergő
 kova, a karom hogy mégsem rántom el
 majd, ha
 a szauna összezsúfolna, s hosszú pillanatig hozzáér.

Tiszatáj, 2017/7-8.

Tóbiás Krisztián

RE: FORMÁCIÓ

Én kis tenyéryi nádtutajokat
 eregetek a kanálisban
 saját építésű nádtutajokat
 nem is értem mire ez a fakszni
 mire föl
 mire le
 mire leúsznak egészen
 le a fekete-tengerig
 le a vaskapun át
 ahogy a bolgárkertészek
 eldobott szalmakalapjaik
 minden fakszni nélkül
 a tavaszi áradáskor
 vízbe sodort szalmakalapjaik
 mire úsznak
 lefelé
 nagyapám a bolgárkertészekről tanult
 csirkeszARBól cigarettát sodorni
 vagy fordítva
 mindenesetre hasznára voltak egymásnak
 internacionálisan
 mielőtt még visszaúsztak
 tutajon visszásodródtak
 a fekete-tengerig
 azóta gyöngyhalászatból élnek
 kertészkednek a fekete vizek alatt
 gyomlálják a korallzátonyokat
 céhbe tömörült kis
 kukacok csövecskéit
 takarítják
 mint a porszívót
 zsákállatok
 csövecskéit
 formációit

labirintusait
művelik
minden fakszni nélkül
én meg úsztatom utánuk
tenyéryni kis nádtutajon
a korallfehér csirkeszart.

spanyolnatha.hu, 2017/4.

Juhász Tibor

CEGAJOSOK

A téglaszáritó-fészererekhez hasonló építményeket a gyár vezetősége alakította át lakásokká. A munkálatok során az alapozással és a szigeteléssel sem törődtek, így az esőzések idején a víz, ami égszakadáskor bokáig ért a sufniházak utcáin, bezúdult az ajtók alatt. A telepre az '50-es években vezették be a villanyt, egy évtizeddel később a felső, magasabban fekvő kisebb részekben a vízellátást is megoldották. A gyár területén közösségben éltek a cegajosok, az egymásra épített téglabarakok szükségése miatt mindenki tudta, mi történik a szomszédban. Több generáció is felnőtt a körkemencék és a raktárak, a feltornyozott téglakerdők között. Munkahelyük csak néhány percnyi távolságra volt az otthonuktól, így ezek az emberek a kezdetektől fogva tudták, hogy hol ér véget a gyár és hol kezdődik a telep.

Ex Symposion, 96. szám (2017)